

افغانستان آزاد - آزاد افغانستان

AA-AA

بدين بوم وبر زنده يك تن مبار
چو کشور نياشد تن من مبار
همه سر به سرتون به کشتن دهيم
از آن به که کشور به دشمن دهيم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Literary-Cultural

ابسي - فرهنگي

نعمت الله مختارزاده
شهر اسن - المان

څټګان

ناګهان دیدم به دور میز ګرد امتحان
зорگوئی را ، به پهلوی (وثيق) مهریان
ظاهراً ، دانشور و ، هم فاضل و ، هم باخرد
رهنما و رهبر مردو زن پیر و جوان
بر علوم دین و مذهب ، از همه بالاترین
فخر بفروشد همیشه ، بر زمین و آسمان
طرز برخوردش ، بسان هیتلران جرمی
(تیمور) و (چنگیز) ، انگشت حسادت بر دهان
با تعصّب ، در پرش ، از شاخه ای بر شاخه ای
عاشق ګفتار خود ، چون طوطی هندوستان
تند و تلخ و ترش سازد ، دائم از شهد و شکر
شمس وحدت را به ابر بغض میدارد نهان
آتش تقریق بس از لحن تنداش شعله ور
سیل اشک از دیده توحید بر دامن روان
نقطه اندیشه اش ، تاریک چون دور حجر
گفته هایش ، لاپق امروز نه ، بل آنزمان
لیک باشد پر وثاقت ، حرفة محمود وثيق
با دلیل و حجت و برهان و ، بانرم زبان
حال دور وحدت و الفت نه بغض و نفرت است
دور صلح و آشتی ، با جمله اهل جهان

حال دور اشتعال آتش روشنگریست
حرق و خرق پرده ، از ریب و ریای این و آن
شیعه و سنی و هندو و مسیحی و یهود
در نهایت دوستی ، با یکدگر چون جسم و جان
حال دور خدمت همنوع ، نه همباورست
جان فداکردن به پای دوست ، حتی دشمنان
حال دور دانش و علم و هنر آموختن
دوره فهم و شعور و منطق عصر و زمان
چون خدا فر مود در قرآن پاکش اینچین
رب عالم هاست، نه تنها فقط از مسلمان
همچنان فرموده فرقی نیست بین مرسلین
هر که فرقی می نهد ، باشد ز جمع گمرهان
گردو سه چار دگر بودی ، به مانند (وثيق)
خار ها گل میشد و میهن ، بهشت جاودان
جا هلان از خرمنش ، ناکشته ها دارند درو
مردم بیچاره را غولند، همچو کودکان
حیف این سربسته ها ، دائم به فکر جیب خود
فیل را بی نقطه می قیلند ، با چرب زبان
این عازیلان دورانند چون شمر و یزید
تیر حق را معنی و تفسیر بنمایند کمان
آخر این بازیگران فلم تقلید پلید
صحنه سازی تابکی چون گرگ، در رول شیان
این تجارت پیشه ها ، نه شرم دارند نه حیا
دین و مذهب را به خود سرمایه کردند و دکان
ای خدا! این خفتگانرا ، لحظه ای ، بیدار کن
تابه خود آیند ، از جهلى که می سوزد روان
این جفا کیشان ، بیاموزند باید از وثيق
جوهر معناو ، تفسیر کلام جاودان
حال ، لازم یک دو بیت ، از رهروان راه حق
در بیان اشتعال ، نار عشق علم شان
«ایه‌القوم الـذـى ، فـى الـمـدرـسـه

ڭلما حصل تموه و سوسه
فكريگم ان كان ، فى ذكر الحبيب
مالكم ، فى الجنة العليا نصيـب
علم رسمي ، سـر بـسـر قـيل اـسـت و قال
نه اـزان ، كـيفـتـى حـاـصـلـ، نـهـ حـالـ
عـلـمـ نـبـودـ، غـيرـ عـلـمـ عـاشـقـىـ
ماـبـقـىـ ، تـلـبـیـسـ اـبـلـیـسـ شـاقـىـ«
اـینـ حـقـایـقـ ، جـارـیـ اـزـ طـبـعـ رـوـانـ«نـعـمـتـ»ـ اـسـتـ
زانـکـهـ نـبـودـ هـیـچـ کـسـ رـاـ جـرـأـتـ شـرـحـ وـ بـیـانـ